

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. Lutherani Principes bona Ecclesiastica inuolant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

titudo, ut in sola Ægypto ac Thebaide ter mille numerati sint. (i) Hunericus vero rex Arrianus simul ac semel quater mille nongentos septuaginta sex in deserta loca omni humano auxilio destitutos relegauit. Non minor in eisdem fuit Gothorum, Hunnorum & Vandalorum crudelitas. Impius ille & nefandus Imperator ne nominari quidem dignus, per ludum & iocum quadraginta duobus Religiosis nates desecari, deinde barbam & capillos pice oblini, ac tandem corpora eorum in elibano assari iussit. Non vllaeo tempore scripta exstat historia, quæ non Religiosorum sanguine rubeat, id est, qua non innumeræ eorum cædes & supplicia prodita sint, ut videre est apud Paullum Diaconum, Victorem Vicensem, Sidoniam, Apollinarem, Nicephorum, Zonaram, Glycam & alios. Sed historiam nostram persequamur.

II. Persuaserat sibi Imperator Edicto illo VVormatiensi non Lutherum tantum, sed hæresim quoque eius è Germania proscriptam ac profligatam, vel certe cursum eius ita esse impeditum, ut magnos progressus facere non posset. Sed Lutherus qui temporipaululum cesserat, ubi ab exilio reuersus, nomen suum multo maiori in honore quam vinqum sperauerat, haberi intellexit: mirum in modum ad cõpnam telam pertexendam fuit animatus. Vfus est Lutherus delicatis ad Dominos terras: um decipiendos: bolis: nempe Bonis Ecclesiasticis expositis eorum cupiditati. Nec memora, amplectuntur causam eius Saxonix Dux & alij. Principes ac domini: subque noui prætextu Evangelij nescio quam nouam libertatem sibi vindicant, bona Ecclesiastica passim inuolant, & in profanos vsus conuertunt. Et sicut olim crudelis ille Valens Imperator publico Edicto omnes Religiosos monasterijs excedere, (k) & vel castra vel quodcumque aliud vitæ genus sequi recusantes, gladio feriri iussit: sic Lutherani quidam Principes non solum Monachos monasterijs expulerunt, verum etiam ipsa monasteria funditus euertunt, ut spem omnem restitutionis eis præciderent: Ossis interim, quod ut medullam exsugerent ipsi fregerant, particulam aliquam nouis pastoribus & pauperibus obijcientes. In summa, in bona illi Ecclesiastica supremum ius sibi vindicabant; sub prætextu ea se inter pauperes & Scholarum ac Ecclesiarum ministros distributuros, de Lutheri consilio, qui librum De Fisco edidit, in quo vniuersum Mundum hortatur, ut omnibus machinis non monasteria tantum, sed vniuersam Ecclesiam

euertant. Illos, in libro quem scripsit contra statum Ecclesiasticum, veros Dei appellat filios, qui omnes suas vires ad Episcoporum subuertendum impetium, conferunt. Mirum non est quod multi noua huic Ecclesie nomina dederint, ut prædæ, veteri illi Ecclesie detractæ, fierent participes. Sic falco vincendum se autupi præbet, ut cibum consequatur: & bestia etiam maxime feræ facile cicuratur ab ijs qui partem prædæ in venatione captæ ipsis obijciunt. Suanis hic & delicatus bonorum Ecclesiasticorum bolus magnam hominum, præsertim laicorum multitudinem ad Lutheri partes attraxit: nec vero paucos Ecclesiasticos permissi matrimonij illecebræ, ut quod hactenus cum ipforum dignitatibus & redditibus incomparabile, ut loquuntur, creditum fuerat, iam facile eisdem adiunxerunt. Apud Lutheranos enim Episcopus etiam si vxorem duxerit, manet nihilominus Episcopus: & qui Abbas fuerit, etiam maritus, Abbas manet. Valde enim ipsis placet mitra capiti imposita, & femina simul lateri addita: ut ita Plutone dignus concinnetur ornatus. Hinc innumerabiles exstiterunt confusiones; dum aliorum modestia cum immoderatis aliorum cupiditatibus certat.

III. Interea Pontifice Leone mortuo, Adrianus Papa qui ei successit, modis omnibus schismati quo Christiana Respublica plurimum affligebatur, remedium afferre conatus est: sed immatura morte subtractus, & ad cælum euocatus, quod instituerat perficere non potuit. Optimus hic Pontifex dicere solebat, *Magnam dignitatem, magnam esse seruitutum.* In huius locum surrogatus Clemens VII. in extinguendo quo Germania conflagrabat incendio, & restituenda pace Ecclesie, æque ac gentilis suus Leo frustra laborauit. Omnis spes enim in Concilio erat posita: cuius ipso Pontifice cogendi nulla fuit facultas, Principibus de priuato rerum suarum statu & imperio omni vi inter se contententibus. Eadem nihilominus quæ prædecessores sui suscepta cura; Legatos in Germaniam misit, qui cum Principibus Lutheranis agerent, sed optimi Pontificis conatus Lutheri feritatem tanto magis accendit. Intelligebat quippe facile, alijs armis sibi quam scriptura opus esse. Nimis enim debilis erat calamus ad id quod animo conceperat perficiendum; iamque longius proserperat hæresis & ex ea nata seditio, quam vniuersam

i Cassi lib. 7. cap. 39. August. cons. Peril. cap. 40. & 50. Hier. in Chron.